

Kulturministeriet

Sendt pr. e-mail: map@kum.dk; ntv@kum.dk

Akademikerne høringsvar vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv og forordning vedr. implementering af Marrakesh-traktaten

Den 4. november 2016
Sag.nr. S-2016-741
Dok.nr.
MR/HFA

På vegne af Akademikerne skal Udvalget til Beskyttelse af Videnskabeligt Arbejde (UBVA) henvise til Samrådet for Ophavsrets høringsvar, som UBVA fuldt ud kan tilslutte sig. Herudover vil UBVA særligt bemærke følgende:

AKADEMIKERNE
THE DANISH CONFEDERATION
OF PROFESSIONAL ASSOCIATIONS

Forlaget forholder sig i utilstrækkelig grad til problemstillinger indenfor akademisk publicering og er uden oplagt og nødvendig synkronisering med mål for den offentlige politik i forbindelse med forskning, således som disse kommer til udtryk i EU kommissionens Horizon 2020 program. Her formuleres det, bl.a. at publicerede forskningsresultater, der er resultatet af offentlig finansieret forskning - uden merbetaling - skal gøres frit tilgængeligt for offentligheden senest 6 måneder efter publicering (12 måneder hvad angår humaniora og socialvidenskaberne). Både den gyldne og grøn rute til Open Access kan anvendes.

Nørre Voldgade 29, 3. sal
DK - 1358
København K.

T +45 3369 4040
E ac@ac.dk
W www.ac.dk

Markedstilstanden er, at forlag favoriserer den gyldne rute til OA, baseret på betalt publicering og samtidig forringer forskernes og forskningsinstitutionernes mulighed for at gøre brug af den grønne vej til OA. I deres OA politikker forlænger tidsskrifterne i stigende omfang karensperioder for hvor længe en forsker skal vente, før en han eller hun kan gøre en selvarkiveret kopi af den publicerede forskningsartikel frit tilgængelig.

Både Tyskland, Holland og senest også Frankrig har imødekommet denne udvikling ved indenfor de sidste 3 år at have indført undtagelser i den nationale ophavsretslov. I alle 3 lande tilkendes akademiske forfattere ret til at selvarkivere deres forskningsartikler og stille disse frit til rådighed, som middel til at indfri målet om fri adgang til offentlig finansieret forskning og som modvægt til de betingelser forlagene stiller i de tilbudte forfatteraftaler.

Muligheden for indførelse af en sådan undtagelse for europæiske akademikere forfattere til videnskabelige tidsskriftsartikler bør på denne baggrund undersøges nærmere.

Hvad angår forslagets art. 3, stk. 3 vedrørende tekst og dataminering, skal det fremhæves at tekst- og data minering er en undtagelse, der i vid udstrækning kræver rettighedshaverens aktive medvirken for at kunne udnyttes, da forlag ofte har tekniske foranstaltninger på plads med henblik på til kunne blokere for systematisk download af større tekstmængder. Det vil være hensigtsmæssigt at der udarbejdes retningslinjer for hvornår T&D altid skal kunne udøves, uden rettighedsholderens aktive medvirken. Forskningsinstitutioner, der forud varsler planlagte TDM aktiviteter, bør således kunne gennemføre disse uden risiko for blokering.

Vi er meget tilfredse med direktivforslagets art. 5 og 7 om kulturarvsinstitutionerne. Disse forslag er fornuftige og afbalancerede: På den ene side skal kulturarven kunne bevares for eftertiden, på den anden side skal offentlig brug klareres gennem kollektive aftaler med aftalelicens, som sikre smidig håndtering af rettighederne og samtidig rimeligt vederlag til bl.a. de akademiske forfattere.

Til gengæld er vi meget bekymrede over forlaget til art. 4 om undervisning. Vi mener, at den obligatoriske undtagelse fra ophavsretten vedrørende brug af beskyttede værker i undervisningen er problematisk, fordi den reelt risikerer at underminere aftalelicensmodellen. I stedet bør området som hidtil reguleres af frivillige og fleksible aftaler, herunder aftalelicens., hvilket også er det, som et enigt Folketinget har bakket op om. Uddannelsesinstitutioner har i dag vid adgang til at bruge kreativt indhold fra hele verden i undervisningen både analogt og digitalt, gennem individuelle licenser og via kollektive aftaler med de ophavsretlige organisationer, hvilket giver undervisningsområdet den fornødne dynamik og fleksibilitet. Aftaler giver i modsætning til en undtagelsesregel undervisningsinstitutionerne mulighed for løbende at tilpasse sig den teknologiske virkelighed. Aftalelicensmodellen er således bedre end stive fribrugsregler.

Erfaringen er, at vi i Danmark, hvor vi har valgt at fokusere på aftalevejen, har nogle af verdens mest fleksible modeller. Skabelse af nye og tidssvarende læremidler, der kan bidrage til at løfte børn og unge ind i fremtiden, må være en afgørende målsætning i samfundet. Denne målsætning bliver gennemhullet af en undtagelsesregel uden betaling på markedsvilkår, fordi der så ikke kommer tilstrækkeligt mange penge tilbage i kredsløbet til at frembringe nye læremidler. Dette kredsløb med betaling, som sender vederlag direkte til bl.a. de akademiske forfattere, fungerer og må ikke ødelægges. En fribrugsregel vil få ganske alvorlige konsekvenser for bl.a. akademiske forfattere, der vil miste en vigtig del af deres økonomiske fundament i form af vederlag gennem aftalelicensen på undervisningsområdet.

Vi er bekymrede over perspektiverne i den "legal fiction", der foreslås i stk. 3, hvor en brug anses at finde sted der, hvor undervisningsinstitutionen ligger, selv om brugeren (underviseren eller den studerende) befinder sig et andet sted. Navnlig er vi nervøse over den glidebaneeffekt, som denne bestemmelse om oprindelseslandet kan få. Afvigelser fra udgangspunktet om modtagelandet bør kun ske i ekstraordinære tilfælde.

de. Derfor bør bestemmelsen som minimum ledsages af en præambelbetragtning gående ud på, at en tilsvarende legal fiction ikke kan eller vil blive brugt i relation til andre onlineudnyttelser, hvor der ikke er en tilsvarende tilknytning mellem brugeren og en undervisningsinstitution i et andet land.

Det skal være obligatorisk at give licensmulighed forrang for ophavsretsundtagelsen. Det bør i den forbindelse præciseres, at licenseringsmuligheden har forrang, selv om der i den kollektive forvaltningsorganisations licenseringsbetingelser er visse begrænsninger, såsom at kun en del af et litterært værk må kopieres. Den generelle formulering af, hvilket materiale der omfattes, herunder at undtagelsen alene gælder i det omfang, det er nødvendigt, giver alligevel ikke nogen retssikkerhed for undervisningsinstitutionerne; også af den grund bør aftaleløsninger foretrækkes.

Hvis bestemmelsen opretholdes, skal det i alle medlemsstater være obligatorisk, at rettighedshaverne skal have et rimeligt vederlag for udnyttelsen. Uden vederlæggelse for brug af beskyttet materiale i undervisningen vil mange danske ophavsmænd, udøvende kunstnere, producenter og forlæggere miste betydelige indtægter, hvilket vil gøre det vanskeligere at skabe nyt, originalt dansk kvalitetsindhold til bl.a. undervisningsinstitutionerne.

Under alle omstændigheder skal bestemmelsens anvendelsesområde ikke udvides ud over udtrykket anskueliggørelse i forbindelse med undervisning ("illustration for teaching"), bl.a. i lyset af forpligtelserne efter Bernerkonventionens art. 10, stk. 2. Der er således ikke grundlag for at lade enhver form for "at understøtte, berige eller supplere undervisningen" være omfattet af udtrykket; denne formulering i betragtning 16 skal derfor udgå. Det er også alt for vidtgående, hvis art. 4 vil kunne bruges til fx at kopiere og distribuere en hel e-bog.

Art. 14-16 om kontrakter og rimeligt vederlag er vi meget positive overfor. Det er betydeligt bedre end forventet. Men der er selvfølgelig plads til forbedringer.

Vedr. art. 14 er det således utilfredsstillende, at forslaget ordlyd aktivt ekskluderer rettighedshavere der udsteder en licens eller overdrager rettigheder uden modtagelse af vederlag. Disse rettighedshavere, oftest akademiske forfattere til videnskabelige forskningsartikler er, qua det akademiske meritssystem krav om publicering i specifikke tidsskrifter, i den svagest tænkelige forhandlingsposition og ofte uden nogen form for indsigt i den økonomiske værdi af deres rettigheder. Forslaget forholder sig utilstrækkeligt til de særlige karakteristika der er knyttet til den akademiske publiceringssektors produktion af videnskabelige artikler. Forslaget bør indeholde løsninger for rimelige modydelser, også til de forfattere, hvis vederlagsløse overdragelse af rettigheder sikrer akademiske forlag både i og udenfor EU betydelige indtægter. Der henvises til det tidligere nævnte forslag om indførelse af en undtagelse for selvarkivering af forskningsartikler.

Forslaget i art. 15 er ganske tæt på den tyske "bestseller"-klausul, men der bør også kunne kræves supplerende vederlag, når det gælder en efterfølgende udvikling i værdien af de overførte rettigheder; en sådan formulering ville betyde, at forfattere også kan kræve ekstra vederlag på grund af en forøget rettighedsværdi, uanset om producenten har været i stand til at opnå ekstra indtægter.

Hvad angår forordningsforslaget om broadcasteres online-tjenester vil UBVA gerne udtrykke en almen bekymring. Det skyldes, at forslaget risikerer at underminere velfungerende kollektive ordninger om retransmission og tilknyttede digitale tjenester, som forvaltes af Copydan. Anvendelsen af et oprindelseslandsprincip på onlineområdet er urimeligt, forkert og i strid med Bernerkonventionen, jf. dennes art. 5, stk. 2, som EU-institutionerne og medlemsstaterne er juridisk bundet af. Vi kan også henvise til den såkaldte Rom II-forordning om lovvalg uden for kontrakt, som de fleste EU-lande (dog ikke Danmark) er bundet af.

Det reelle kommercielle marked, der skal licenseres på, er derfor dér, hvor internetbrugeren befinder sig. At modtagelandsprincippet gælder på ophavsretsområdet fremgår bl.a. modsætningsvis af e-handelsdirektivet. Et oprindelseslandsprincip ("country of origin") harmonerer heller ikke med EU-Domstolens praksis de senere år, hvor lovvalg og værneting ikke begrænses til oprindelseslandet, men til de lande, hvor der er en effekt af en onlinetransmission.

For så vidt angår forslag om implementering af Marrakech-traktaten om syns- og læsehandicappede henvises til fælles hørings svar med Danske Forlag, Dansk Forfatterforening og Danske skønlitterære Forfattere.

Med venlig hilsen

Morten Rosenmeier
Professor, formand for UBVA

Hørings svar fra Copydan Verdens TV

Til Kulturministeriet

København, den 4. november 2016

Høring over forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

Med henvisning til Kulturministeriets høringsbrev af 6. oktober 2016 vedrørende forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer (herefter "Forslaget"), fremsendes hermed bemærkninger fra Copydan Verdens TV.

1 Grundlæggende juridiske betænkeligheder

Forslaget indeholder flere elementer, der efter Copydan Verdens TV's vurdering, kan være i strid med EU-retten. Forslaget indeholder ikke nogen juridisk vurdering af disse elementer.

Forslaget bør derfor forelægges Rådets Juridiske Tjeneste med henblik på at opnå vejledning for den videre proces for rådsarbejdsgruppen, og herunder anvisning af, hvordan hensynene bag den foreslåede artikel 2 kan varetages på en mindre indgribende og skadelig måde for de involverede aktører og markeder. Der bør i denne sammenhæng lægges afgørende vægt på særligt følgende forhold af juridisk karakter:

- 1) hvorvidt den foreslåede lovvalgsregel i artikel 2 (1) er i overensstemmelse med Bernerkonventionens artikel 5 (2) og Rom II-forordningens artikel 2; samt
- 2) hvorvidt forslagets artikel 5 om tilbagevirkende kraft for eksisterende kontrakter er i overensstemmelse med princippet om berettigede forventninger og grundlæggende rettigheder i øvrigt (herunder EU Chartrets artikel 17).

2 "Anvendelse af princippet om oprindelseslandet i forbindelse med tilknyttede onlinetjenester"

Copydan Verdens TV finder det helt generelt betænkeligt at udvide oprindelseslandsprincippet. Der er ikke hensyn, som nødvendiggør en sådan grundlæggende forandring, idet de interesser som søges varetaget, ville kunne varetages ved væsentligt mindre indgribende foranstaltninger. Der redegøres herfor i det følgende:

2.1 Forskellene mellem public service og kommercielle radio- og tv-foretagender

Det er i relation til en vurdering af behovet for og virkningerne af Forslagets artikel 2 nødvendigt at skelne mellem public service og ikke-public service (dvs. kommercielle) radio- og tv-foretagender.

2.1.1 Kommercielle radio- og tv-foretagender

Hidtil har oprindelseslandsprincippet primære funktion og hensyn været at løse uundgåelig "overspill" i forbindelse med FTA ("free to air") satellitudsendelser. I det omfang satellitudsendelser er kodede, er der ikke problemer med "overspill". Problematikken vedrører således i praksis alene

public service radio- og tv-foretagender, hvis udsendelser typisk ikke er kodede. Der er ikke noget hensyn, som tilsiger at lade ikke-public service (kommercielle) tv-foretagender være omfattet.¹

Kommercielle tv-foretagender kan i modsætning til public service tv-foretagender relativt let ændre valg af etableringsland. Et etableringslandsprincip for så vidt angår de kommercielle foretagender giver en nærliggende en risiko for forum shopping og et rettighedsmæssigt "race to the bottom", når den reelle "oprindelse" af en tjeneste eller det reelle marked, som tv-foretagendet agerer på, bliver irrelevant i juridisk sammenhæng. Med andre ord vil et kommercielt radio- og tv-foretagende få incitament til at etablere sig i det land, der retligt og i praksis yder den dårligste beskyttelse af ophavsrettigheder. Tilsvarende risici ses ikke for public service radio- og tv-foretagender, da deres uplink- og/eller etableringslande ikke ændres og altid vil være det samme land.

En af de udfordringer, kommercielle tv-foretagender og rettighedshavere må formodes at få, er, at oprindelseslandet i forhold til Satellit- og kabel-direktivet baserer sig på uplink-landet, mens princippet i Forslagets artikel 2, knytter sig til etableringslandet. For kommercielle tv-foretagender er uplink- og etableringslande ofte ikke det samme. En satellitudsendelse og simulcast af denne vil derfor i mange situationer blive underlagt to forskellige lovgivningerne for henholdsvis deres satellit-udsendelser og deres simulcast. Dette gælder på trods af, at deres målgruppe/publikum for disse er det samme og på trods af, at det meget vel kan være tilfældet, at simulcast kun kan tilgås af modtagerne af satellitudsendelsen. Oven i dette vil de fleste kommercielle tv-foretagender distribuere indhold, der ikke er omfattet af den foreslåede lovvalgsregel. Sådant indhold vil fortsat skulle klareres efter reglerne i de jurisdiktioner, hvor modtagerne er placeret.

Allerede af disse grunde ser Copydan Verdens TV ingen årsag til at lade de kommercielle aktører omfatte af Forslagets artikel 2, og Copydan Verdens TV noterer sig i den sammenhæng, at de kommercielle tv-foretagender er imod en udvidelse af oprindelseslandsprincippet ifølge redegørelsen for høringen fra efteråret 2015.

2.1.2 Public service radio- og tv-foretagender

Forslaget vil regulere "Public service" radio- og tv-foretagenders ageren over landegrænser på internettet. På internettet er der dog ikke problemer med "overspill", idet det er muligt at styre adgang fra bestemte territorier via geoblokering, og det centrale hensyn, som berettiger oprindelseslandsprincippet i forhold til satellitudsendelse, er således ikke til stede i forhold til internettet.

Det fremgår, at et af formålene bag forslaget er at give adgang til indholdet i public service-sendingerne fra andre lande. Det bør dog erindres, at borgere i andre lande som udgangspunkt ikke via licensbetaling bidrager til finansieringen af disse tv-foretagenders indkøb og produktion af indhold. I det omfang borgere, som ikke bor i deres hjemland, pga. dobbelt husførelse rent faktisk betaler licens til hjemlandet, må den foreslåede lovvalgsregel under hensyntagen til dens betydelige implikationer for det digitale tv-marked siges at "skyde gråspurve med kanoner". Ikke mindst fordi dette kan løses gennem portabilitetsforordningen.

For så vidt angår borgere boende udenfor hjemlandet, er det væsentligt at bemærke, at disse personers udnyttelse typisk licenseres af rettighedshaverne under det nuværende system. Baggrunden herfor er, at adgangen til sendingerne i andre EU-lande pt sker gennem kabel-tv og lignende, hvilket efter Satellit- og kabeldirektivets artikel 8, skal ske på baggrund af individuelle eller kollektive kontraktmæssige aftaler. Såfremt oprindelseslandsprincippet udvides på den måde, som foreslås i forordningen, vil det indebære en urimelig skade på rettighedshavernes legitime interesse i at opnå vederlag for denne udnyttelse. Det er lidet sandsynligt, at inddragelsen af sådanne "udenlands-borgere" udnyttelse vil betyde, at public service radio- og tv-foretagenderne vil betale et tilsvarende højere vederlag til rettighedshaverne, idet Public service radio- og tv-foretagendernes

¹ Det fremgår på side 70 i konsekvensanalysen til forslaget, at selv såfremt satellitkanaler kunne tilbydes på multinational basis, er langt hovedparten af satellitkanaler målrettet specifikke geografiske markeder.

økonomiske midler til rettighedsklarering forventeligt ikke forøges i kølvandet på indførelsen af lovvalgsreglen i Forslagets artikel 2. Public service foretagenderne kommer således i praksis næppe til at betale et højere vederlag svarende til det tab af indtægt, som rettighedshaverne lider.

2.2 Eksklusive licenser

Som EU-Kommissionen anerkender, udgør muligheden for at tilbyde eksklusive licenser på specifikke markeder en central del af finansieringen af film og tv-indhold. Udvidelsen af oprindelseslandsprincippet vil betyde, at film- og tv-producenter, der producerer indhold med henblik på udsendelse af et public service tv-selskab, ikke længere vil kunne tilbyde eksklusive licenser til andre europæiske markeder. Dette vil have en negativ virkning på den finansiering der kan opnås gennem licensering til disse markeder. Dette er i strid med Folketingets enstemmigt vedtagne "Vedtagelse V 37 (2015-16) Om EU's planer for det digitale indre marked", hvorefter grundlaget for ikke-offentlig finansiering skal bevares, og hvorefter der i forbindelse med modernisering af ophavsretten i EU skal tages hensyn til de særlige forhold, der gælder for tv- og filmbranchen, herunder ved at fokusere på frivillige aftaleløsninger i stedet for lovgivning.

2.3 Differentieret lovvalgsordning

Forslaget berører ikke on demand distribution, hvor tilgængeliggørelsen ikke sker i tidsmæssig tilknytning til udsendte programmer, hvorimod Forslaget omfatter simulcast. I praksis udbydes der i vidt omfang tjenester, der både indeholder udsendte programmer, hvilket er omfattet af forslaget, og on demand indhold, der ikke er omfattet. Disse blandede tjenester ("mixed services") forventes at blive endnu mere udbredte i fremtiden. Det vil være at gå videre end hvad, der berettiges af hensynet bag forslaget, såfremt disse tjenester ikke som helhed er undtaget fra den foreslåede artikel 2, og det vil være yderst u hensigtsmæssigt og uhåndterligt, såfremt der for samme tjeneste gælder et sådant differentieret lovvalg.

Forskellene på traditionelle tv-foretagenders online-tjenester og on demand tjenester vil yderligere udviske sig over tid, og det vil således være uholdbart at have en lovgivning for tv-foretagenderne, der på trods af fremkomsten af on demand-tjenester, forsat klart er dominerende på markedet. Det er således svært at se hvordan anvendelsen af reglen i forhold til tv-foretagender, ikke på sigt vil medføre en tilsvarende regulering for on demand-tjenester, hvorved de hensyn, der ligger bag, både beslutningen om ikke at omfatte disse af dette forslag, samt ikke at lade audiovisuelle medietjenester være omfattet af forbuddet mod geoblokering i EU-Kommissionens E-handelspakke fra foråret 2016.

2.4 Skadevirkning på eksisterende licenser

Blot det forhold, at sendingerne vil kunne tilgås frit fx i form af simulcast, vil have en negativ effekt på værdien af licenser til kabelviderespredning eller lignende i andre EU-lande. Internettets særlige karakter vil dog gøre, at skaden på især to områder vil være særligt stor:

1) Det første område er i forhold til tv-foretagender egne udviklede applikationer, der giver mulighed for at tilgå alt indhold fra tv-foretagendets hjemmeside andre brugerflader på mediecentre eller mobile enheder mv. En samling af applikationer på et sådant mediecenter, som fx Apple TV, vil udgøre et produkt, der er sammenligneligt med en kabel-tv-pakke, og dermed undergrave den betaling rettighedshaverne i dag opnår for den yderligere udnyttelse i andre lande af det indhold, der blot er licenseret med øje for publikummet i oprindelseslandet.

2) Det andet område er dybde-linking til indhold, både i form af simulcasts og catch up, der ligger på tv-foretagendernes hjemmeside. Idet tv-foretagenderne på grund af deres public service-formål ikke kan have login, vil indholdet ligge frit tilgængeligt. Dette medfører muligvis, jf. EU-Domstolens afgørelse i Svensson-dommen (C-466/12), at tredjemænd kan lave de facto OTT-tv-pakker, gennem samling af indlejrede ("embedded") dybdelinks til indholdet. Det forekommer i den grad ulogisk, at EU-Kommissionen i forhold til den kollektive licenseringsmekanisme, i forslagets artikel 3, ikke ønsker at udvide denne til OTT, men samtidig laver en udvidelse af oprindelseslandsprincippet, der medfører

at tredjemænd kan lave tjenester, der består i samlinger af indlejrede links, der for slutbrugeren vil se identiske ud til OTT-tv-pakker, blot uden at dette kræver samtykke fra rettighedshaverne.

2.5 Fastsættelse af vederlag

Selvom det fremgår af den foreslåede artikel 2 (2), at der ved fastsættelsen af vederlag, skal tages hensyn til publikum, bør det gøres klart at benyttelsen af muligheden i artikel 2 (1), medfører et behov for en yderligere betaling. Der er et særligt behov for at gå ud over Satellit- og kabeldirektivets betragtning 17, som den foreslåede artikel 2 (2) tilsyneladende er baseret på. Dette skyldes en helt åbenlys forskel på virkningsområde for oprindelseslandsprincippet i forhold til simulcasting mv. og i forhold til satellitudsender. Ved simulcasting kan tv-foretagenderne styre, hvorvidt indholdet skal være tilgængeligt på tværs af grænser med henblik på at udvide publikummet, mens adgang på tværs af grænser ved satellit-public service sendinger blot skyldes et uundgåeligt "overspill" i tilknytning til tv-foretagendets satellitudsendelse.

2.6 Vederlagsniveau

Det fremgår, at hensynet bag forslaget er at muliggøre licensering for tv-selskaber ét sted, nemlig i det land, hvor selskabet er etableret. Spørgsmålet om størrelsen på vederlag for udnyttelsen er ikke relateret til, om rettighederne kan klareres samlet et sted, og udvidelsen af oprindelseslandsprincippet bør derfor ikke have betydning for vederlaget, når det drejer sig om handlinger, der inden udvidelsen ville skulle klareres i modtagerlandet. Idet virkningen af forslaget er, at vederlaget for det yderligere publikum til de omfattede tjenester, kan blive lavere, end det ville have været ved licensering i modtagerlandet, jf. blandt andet afsnit 2.1.2 ovenfor, er dette således ikke proportionalt i forhold til forslagets grundlag og formål.

2.7 Tilbagevirkende kraft

Den foreslåede artikel 2 (2) undergraves af artikel 5 om overgangsbestemmelser. Såfremt artikel 2 (1) automatisk finder anvendelse på eksisterende kontrakter, vil det i praksis ikke være muligt for rettighedshaverne at opnå et yderligere vederlag for rettighederne efter eksisterende kontrakter, de er berettigede til at forvente på trods af hensynene i artikel 2 (2).

2.8 Nødvendige tilpasninger for at minimere skadevirkninger

Såfremt udvidelsen af oprindelseslandsprincippet gennemføres, bør det i alle tilfælde tilføjes som minimum følgende elementer:

a) Kun i de tilfælde, hvor særlige hensyn er til stede

Det legitime hensyn, der kan ligge i ændringen, er et ønske om, at borgerne på samme måde som efter den foreslåede forordning om Portabilitet af audiovisuelle medietjenester, kan tilgå indhold, når disse opholder sig midlertidigt i et andet EU-land, men uden det er nødvendigt for public service-foretagender at indføre log-in. Sidstnævnte kan være i strid med public service-foretagendernes formål. Dette bør gøres klart i forordningens betragtninger. Dette kan blandt andet ske ved en indsættelse, der svarer til forslag til en betragtning 29a fra EU-Parlamentets rapportør for Retsudvalget, Jean-Marie Cavada, i hans rapport om portabilitetsforordningen². Dette kunne fx være: "Fællesskabet er underlagt forpligtelser efter internationale konventioner til beskyttelse af ophavsret og relaterede rettigheder, herunder Bernerkonvention ... Den retsfiktion, der defineres i artikel 2 af denne forordning, bør derfor kun finde anvendelse i de specifikke tilfælde, hvor den grænseoverskridende adgang er af helt underordnet karakter til den udnyttelse, der sker i foretagendets etableringsland."

b) Omfatter ikke kommercielle foretagender

Da de i a) nævnte hensyn ikke er tilstede i forhold til forhold til kommercielle foretagender, og af de grunde der anføres under punkt 2.1.1., bør disse undtages fra reglen.

² 2015/0284(COD)

- c) Kun når ikke direkte målrettet
Oprindelseslandsprincippet bør ikke finde anvendelse, såfremt en onlinetjeneste, der er etableret i et EU-land er direkte målrettet et publikum i et andet EU-land og slet ikke er tilgængeligt for almenheden i etableringslandet (såkaldte "targeted services"). For så vidt angår en sådan udnyttelse bør dette klareres efter lovgivningen i målgruppe-landet. Det er også vanskeligt at håndhæve rettigheder i etableringslandet i tilfælde, hvor tv-foretagendets online tjeneste slet ikke er tilgængelig i etableringslandet.
- d) Procentgrænse for slutbrugere
For at sikre en effektiv håndhævelse af a) og b) ovenfor bør det overvejes at indføre en procentgrænse for, hvor stor en del af slutbrugerne, der benytter en onlinetjeneste, benytter denne fra onlinetjenestens etableringsland. Dette kunne således være et krav om, at 90 % af brugen af en onlinetjeneste skal ske fra oprindelseslandet, såfremt artikel 2 (1) skal finde anvendelse på den øvrige brug. En sådan løsning vil indebære, at ingen public service foretagender berøres, men "targeted channels" vil skulle klareres i de "targeted" lande.
- e) Rapporteringsforpligtelse
Idet det samlede europæiske marked omfatter ca. 500 mio. borgere, vil det være særdeles vanskeligt at bedømme, hvor stort et publikum, der tilgår indhold over grænser på baggrund af oprindelseslandsprincippet. Det bør derfor gøres klart, at tv-foretagender skal rapportere selvstændigt, hvilken andel af brugen, der falder ind under artikel 2 (1).
- f) Under tv-selskabets kontrol og ansvar
Kriteriet om, at handlingerne skal ske under et tv-selskabs kontrol og ansvar, medfører, at bestemmelsen kun omfatter distribution, hvor tv-selskabet har fuld kontrol med og ansvar for alle dele af distributionen, herunder den brugerflade indholdet præsenteres i samt evt. afregning af betaling fra slutkunder. Såfremt dette ikke sikres, vil der hos tredjemænd kunne udledes ny værdi af distributionen af indholdet, som rettighedshaverne ikke har mulighed for at få en rimelig andel af.
- g) Linking bør undtages
Som redegjort ovenfor under pkt. 2.4, vil det faktum at public service-indhold typisk ligger frit tilgængeligt medføre, at tredjemænd, jf. Svensson-dommen (C-466/12), gennem dybe links kan videreudnytte indholdet i nye medietjenester uden samtykke fra rettighedshaverne. Dette vil blive afhjulpet af f) ovenfor. Da dette dog vil være en undtagelse til EU-Domstolens praksis i Svensson, bør det dog i alle tilfælde præciseres, at artikel 2 (1) ikke finder anvendelse i tilfælde af linking, således at kommunikation til almenheden gennem linking af indhold, der er omfattet af artikel 2 (1), kræver selvstændigt samtykke fra rettighedshaverne.
- h) "Accessoriske tjenester" bør være af underordnet betydning
Det fremgår af den foreslåede betragtning 8, at de tjenester, der er omfattet af forordningen har underordnet betydning i forhold til udsendelsen. Dette bør indskrives i artikel 2 (1), således at der efter "tilknyttede onlinetjenester" tilføjes "af underordnet betydning".
- i) Hensyntagen til vederlagsniveau i modtagerlandet
Det bør præciseres, at det hensyn, der efter den foreslåede artikel 2 (2) skal tages til publikum betyder, at vederlag for så vidt angår det yderligere publikum i andre lande skal basere sig på vederlags- og prisniveauer i de lande, hvor dette publikum opholder sig.
- j) Ingen tilbagevirkende kraft
Bestemmelsen om tilbagevirkende kraft bør udgå. Det er uacceptabelt, at ændringen, på trods af at det anerkendes, at denne vil kunne medføre et højere vederlag, umiddelbart vil komme

til at finde anvendelse for så vidt angår eksisterende kontrakter, uagtet om der er sket en regulering af det vederlag, rettighedshaverne har modtaget, der tager højde for den yderligere brug.

k) Tilsvarende hensyn i forhold til satellitudsendelse

Da det er meget svært at se, hvilke hensyn, der taler for, at aftaler skal indgås i etableringslandet, såfremt 0 % af brugerne af en tjeneste er til stede i etableringslandet, mener Copydan Verdens TV, at oprindelseslandsprincippet på samme måde som efter a)-c), bør tilpasses for så vidt angår satellitudsendelser.

Som det indledningsvist blev bemærket, er Copydan Verdens TV meget skeptiske overfor grundlaget for den foreslåede udvidelse gennem artikel 2, både på juridisk plan og på principielt plan. Dette gælder særligt da udvidelsen vil have omfattende konsekvenser for et enormt marked med en kæmpemæssig økonomi. Hensynet til yderligere adgang til public service indhold på tværs af grænser står på ingen måde mål med markedsmæssige implikationer, som Forslaget indebærer. Dette understreges som nævnt af, at kommercielle tv-selskaber, hvis klarering Forslaget angiveligt også skulle gøre nemmere, er imod udvidelsen. Det er derfor af afgørende betydning, at forslaget tilpasses, således at det udelukkende har betydning for det, der ønskes løst, men ikke negativt påvirker andre velfungerende systemer.

3 "Artikel 3 - Udøvelse af rettigheder i forbindelse med retransmission, der udføres af andre rettighedsindehavere end radio- og fjernsyns-selskaber"

3.1 Generelt

Det skal i første omgang bemærkes, at Copydan Verdens TV finder det fornuftigt at udvide den kollektive licensering af retransmission, således at denne i højere grad bliver teknologineutral. Dette er i praksis allerede tilfældet i Danmark, hvor rettighedshavere dog i forhold til retransmission via visse teknikker har mulighed for at stå udenfor. Udvidelsen vil således bidrage yderligere til teknologineutralitet, også i Danmark.

3.2 OTT-retransmission

Copydan Verdens TV finder dog ikke, at udvidelsen er tilstrækkelig. Dette skyldes, at man ikke lader retransmission via OTT omfatte heller ikke i tilfælde, der er helt sammenlignelige med andre former for retransmission. Dette vil gøre, at ændringen for så vidt angår lande, der er forrest på den digitale bølge, allerede er utidssvarende, ligesom at dette inden for kort tid vil være tilfælde for hele EU. På trods af internettets åbne karakter, opererer tv-distributører typisk indenfor for ét geografisk område, og det vil være begrænsede for den digitale udvikling, såfremt en udbyder, der allerede tilbyder fx kabel-tv og IPTV, ikke gennem en distribution af identiske produkter via OTT, kan opnå en licens, der giver denne mulighed for at udvide sin kundebase.

Det savner derudover mening, at tredjemænd, som redegjort ovenfor, vil kunne samle simulcastede signaler via indlejrede links og skabe et de facto OTT-tv-produkt, uden at dette kræver samtykke fra rettighedshaverne.

3.3 OTT-spejl af retransmission via lukkede netværk

Såfremt OTT-retransmission ikke omfattes, bør dette begrænses til tilfælde, hvor OTT-retransmissionen er den primære tjeneste. I blandt andet Danmark er det en helt normal del af en tv-pakke, at forbrugerne kan tilgå de kanaler, de abonnerer på i en lukket retransmissionstjeneste via et OTT-spejl på blandt andet mobile enheder. Såfremt dette ikke inkluderes, vil tv-distributører ikke kunne få de licenser, der skal til for at tilbyde forbrugerne mulighed for at se deres tv-pakke på mobile ender indenfor og udenfor husstanden. Det bemærkes, at der i disse år sker en forskydning af tv-seningen fra primære skærme til sekundære skærme, og det er væsentligt for tv-distributørerne at kunne tilbyde denne service.

3.4 Ret til retransmission

Der mangler i forordningsforslaget en pendant til Satellit- og kabeldirektivets artikel 8. Denne kunne formuleres:

Artikel 2a

Ret til retransmission

Retransmission skal ske under overholdelse af gældende bestemmelser vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder, og retransmission kan kun finde sted på grundlag af individuelle eller kollektive kontraktmæssige aftaler mellem indehaverne af ophavsret eller beslægtede rettigheder og den, der foretager retransmissionen.

3.5 Accessoriske tjenester til retransmission

Copydan Verdens TV mener, at man bør udvide den kollektive licenseringsmekanisme til tjenester, der er accessoriske retransmission. At forbrugerne skal have mulighed for at tilgå digitale tjenester i forbindelse med deres tv-pakker, er i en digital virkelighed helt selvfølgelig. De samme hensyn, der søges imødekommet i forordningsforslaget i forhold tv-føretagender mulighed for at tilbyde accessoriske tjenester til udsendelser, er således også til stede for tv-distributører. I mange europæiske lande findes der dog ikke noget værktøj til at licensere disse tjenester, der er accessoriske til retransmission. Dette gælder på trods af, at disse rettigheder realistisk set i mange tilfælde kun kan klareres kollektivt. Foretages der ikke en sådan udvidelse, vil man som EU-lovgiver forpasse en mulighed for lave den ramme, der er nødvendig for, at europæiske tv-udbydere kan tilbyde moderne digitale tv-tjenester til EU's forbrugere. Der findes i dag en klareringsmulighed i dansk lovgivningen, men denne vil blive styrket væsentligt af en tilsvarende model på EU-plan, der blandt andet vil give forsyningssikkerhed for tv-distributører til at kunne tilbyde forbrugerne adgang til disse tjenester for alle programmer i tv-sendepladen.

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1015 København K

(Sendes via e-mail lln@kum.dk,
cc. ntv@kum.dk og map@kum.dk)

København, den 4. november 2016

ts@artisten.dk

Vedr.: Ophavsretspakke II – høring over Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på digitale indre marked.

Dansk Artist Forbund takker for det modtagne høringsbrev af 6. oktober 2016 og for muligheden for at kommentere på ovennævnte direktivforslag.

Forbundet skal i det væsentlige henvise til det af Samrådet for Ophavsret fremsendte høringssvar. Herudover vil forbundet gerne supplere med enkelte yderligere kommentarer.

Vedr. art. 13 - online-tjenester

Safe harbour-reglen i e-handelsdirektivets art. 14 har efter Dansk Artist Forbunds opfattelse fået et langt videre anvendelsesområde end oprindeligt tilsigtet. Ansvarsfritagelsen kan retfærdiggøres i forhold til webhoteller, hvis ydelse består i at levere serverkapacitet til virksomheders og privates hjemmesider. Derimod giver det ikke mening, at langt mere aktive platforme, som baserer deres forretning på brugen af andres indhold, kan unddrage sig at licensere denne brug under henvisning til en ansvarsfrihed, tiltænkt leverandører af passive tekniske løsninger. I disse situationer giver safe harbour-reglen sådanne platforme en urimelig konkurrencefordel i forhold til licenserede tjenester.

Rettighedshaverne bør sikres en ret til selv at kunne fastsætte vilkårene for brugen af deres indhold på sådanne platforme. Forbundet finder det derfor positivt, at Kommissionen nu adresserer dette men skal samtidig påpege, at ansvaret for platforme, som ikke blot er passive mellemlid men spiller en aktiv rolle i udnyttelsen af materiale uploadet af brugere, bør tydeliggøres yderligere. Dette bør fremgå udtrykkeligt af selve art. 13 og ikke blot berøres i betragtning 38.

Vedr. art. 14-16

Dansk Artist Forbund bakker op om de foreslåede bestemmelser i direktivets kapitel 3 som vil være nyttige værktøjer, der kan sikre skabende og udøvende kunstnere større transparens i samarbejdet med producenter mv. samt et rimeligt vederlag i situationer, hvor den aftalte betaling viser sig ikke at stå i et rimeligt forhold til erhververens indtægter.

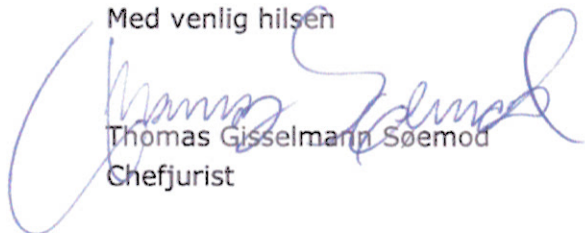
I musikbranchen tales undertiden om såkaldte "black box money" eller "breakage". Disse betegnelser dækker over en række forskellige indtægtsområder, som i høj grad hviler på kunstnernes rettigheder men samtidig er kendetegnet ved, at det kan være svært at henføre en given indtjening til konkrete udnyttelser. Kontraktpraksis tager sjældent højde for sådanne indtægter, men en del musikselskaber afregner royalty på frivillig basis. Herudover har Dansk Artist Forbund og Dansk Musiker Forbund et godt samarbejde med musikselskabernes interesseorganisation IFPI om fælles principper for gennemsigtighed. Dette er selvsagt et fint udgangspunkt, men det vil være ønskeligt, at dette gælder for generelt – både for at sikre ensartede vilkår og som en markering af, at vederlæggelsen ikke alene hviler på erhververens gode vilje. Forbundet skal derfor foreslå følgende tilføjelse i den afsluttende opremsning i art. 14 stk. 1: "samt hovedstolen og grundlaget for fordeling af vederlag, som vanskeligt kan allokere til den enkelte kunstner". Supplerende bør det i betragtning 42 angives at dette bl.a. sigter til forligs- og erstatningsbeløb, forskud, klumpsummer og værdien af aktieandele o.lign.

Kernen i direktivets kapitel 3 er at adressere forskellige aspekter af samarbejdet mellem skabende og udøvende kunstnere og deres medkontrahenter. Med de foreslåede bestemmelser bidrager direktivet til at afbalancere dette forhold i relation til gennemsigtighed, vederlagsniveau og tvistbilæggelse. Et væsentligt aspekt af samarbejdet berøres dog ikke – nemlig varetagelsen af kunstnerens interesser ved udnyttelsen af de overdragne rettigheder. I bl.a. fransk ret findes der en såkaldt "obligation fiduciaire" (på engelsk "fiduciary duty") eller omsorgspligt i situationer, hvor samarbejdet hviler på en særligt betroet position. Samarbejder, som indebærer overdragelse af rettigheder, har samme betroede element, og kunstneren bør kunne forvente, at udnyttelsen af de overdragne rettigheder sker i begge parter bedste interesse. Det vil derfor være ønskværdigt og i naturlig forlængelse af de foreslåede bestemmelser at indføre en sådan omsorgspligt i direktivets kapitel 3. En sådan forpligtelse ville bl.a. understøtte, at kunstnernes interesser tages i betragtning i forbindelse med indgåelsen af aftaler, som indebærer en vederlæggelse, som er vanskelig at allokere til enkelte udnyttelser, jfr. ovenfor.

--- o0o ---

Forbundet står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Thomas Gisselmann Sørensen
Chefjurist

Kulturministeriet

Sendt per mail til: Lasse Lau Nielsen (lln@kum.dk), Cc Nicky Valbjørn Trebbien (ntv@kum.dk) og Marie Agerlin Lund (map@kum.dk)

Dok. ansvarlig: CHB
Sekretær:
Sagsnr: s2016-814
Doknr: d2016-16256-3.0
4. november 2016

Høringsvar vedr. høring over forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

Kulturministeriet har d. 6. oktober 2016 sendt Kommissionens forslag til forordning om regler for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer i høring og anmoder om eventuelle bemærkninger.

Hermed følger Dansk Energis høringssvar:

Videreudsendelse over kabelanlæg ("retransmission") er reguleret i den danske ophavsretslov. Reguleringen er implementeret fra satellit- og kabeldirektivet (direktiv 93/83/EØF), som opstiller et fælles system for obligatorisk kollektiv forvaltning af retransmission af tv-programmer. Udgangspunktet er, at der gælder en aftalelicens, dvs., at tv-distributørerne ikke skal klare rettighederne til udsendelser med de "egentlige" rettighedshavere, men i stedet indgår en aftale med Copydan Verdens TV, hvortil der herefter betales. Inden for de senere år er der sket en markant stigning i provenuet fra retransmissionsafgiften, således at den i dag udgør over 800 mio. kr. på årsbasis.

Kommissionens forslag indeholder en ny definition af "retransmission", således at dette begreb fremover vil omfatte viderespredning i såkaldte lukkede ip-baserede net (ip-tv), der er sammenlignelige med traditionel viderespredning gennem kabel-netværk. Der lægges samtidigt op til en kollektiv forvaltning af disse nye former for viderespredninger, hvilket betyder, at der også i disse tilfælde skal betales retransmissionsafgifter til en kollektiv forvaltningsorganisation. Dette er allerede tilfældet i Danmark.

Dansk Energi har noteret, at Kommissionen foreslår at undtage retransmissionstjenester, som udbydes på det "åbne internet", fra forordningens anvendelsesområde. Kommissionens begrundelse er, at disse tjenester ("over-the-top-retransmissionstjenester") ikke tilbydes en bestemt infrastruktur eller et defineret antal brugere, hvilket begrænser muligheden for at sikre et "kontrolleret miljø" sammenlignet med fx kabel- eller lukkede ip-baserede net.

Det fremgår dog af det tilhørende arbejdsdokument, SWD (2016) 301 final PART 1/3 (side 42), at Danmark har udvidet den kollektive forvaltning af retransmission af tv-programmer, således at denne tillige omfatter OTT (over-the-top-tjenester).

Dansk Energi skal derfor opfordre Kulturministeriet til at redegøre for, om regeringen agter at følge Kommissionens forslag om at undtage OTT-retransmissionstjenester fra en kollektiv forvaltning af retransmission af tv-programmer.

Dansk Energi er bekendt med, at der i flere lande pågår en drøftelse af, om der ved den videredistribution af tv-kanaler, der foretages i dag, overhovedet er tale om "retransmission" i lovens forstand *eller* der retteligt er tale om en "primær" transmission af tv-kanaler til abonnenter – foranlediget af den teknologiske udvikling. Spørgsmålet har været genstand for retssager i både Holland og i Norge. I begge lande er domstolene nået frem til, at distribution af tv-kanaler fra distributør til abonnent skal betragtes som en primær transmission ("direct injection"). Også EU-Domstolen har for nyligt truffet en afgørelse, som kan have betydning for den fremtidige indretning og opkrævning af retransmissionsafgifter i EU (C-325/14 af 19. november 2015).

Dansk Energi finder, at det er uklart, hvorvidt Kommissionens forslag til en ny definition af "retransmission" vil få indvirkning på ovennævnte afgørelser. Dansk Energi skal venligst opfordre Kulturministeriet til at redegøre nærmere herfor i et kommende høringsnotat.

Med venlig hilsen
Dansk Energi
Christian Berg

Kulturministeriet
Att.: Lasse Lau Nielsen
lln@kum.dk

4. november 2016

Høring over forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

Kulturministeriet har sendt ovennævnte forslag fra EU-Kommissionen i høring den 6. oktober 2016. Forslaget har til formål at fremme det grænseoverskridende udbud af onlinetjenester i forbindelse med radio- og tv-udsendelser og lette de digitale retransmissioner af radio- og tv-programmer fra andre medlemsstater i lukkede net ved at tilpasse EU's lovramme.

Dansk Erhverv har følgende bemærkninger til EU-Kommissionens forslag:

Dansk Erhverv bakker op om intentionerne om at styrke det digitale indre marked og er enig i, at digitaliseringens og internettets muligheder skal udnyttes fuldt ud. Dansk Erhverv anerkender behovet for at opnå bred adgang til kreativt indhold på tværs af landegrænser, samtidigt med at rettighederne til indholdet respekteres, og rettighedshaverne opnår en fair indtægt.

Dansk Erhverv mener, at et reelt digitalt indre marked tager udgangspunkt i at skabe optimale rammer for erhvervslivet bredt set, så virksomhederne i højere grad kan udnytte de digitale muligheder til at skabe nye forretningsmodeller, som i sidste ende kan medvirke til at indfri forbrugernes ønsker.

Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at ophavsretten i det store hele fungerer, og at der kun er brug for mindre tilpasninger. Dansk Erhverv lægger vægt på at lade frie markeds kræfter og aftalefrihed være drivkraften i udviklingen af det digitale indre marked.

Ny EU-regulering bør kun indføres i det omfang, at det er nødvendigt for at fremme det digitale indre marked. Når EU-Kommissionen alligevel finder det nødvendigt at introducere ny eller stramme eksisterende lovgivning på det ophavsretslige område, er det derfor helt afgørende, at ændringer i ophavsretten er fremsynede, evidensbaserede og bygger på grundige høringer og konsekvensanalyser.

Dansk Erhverv bakker op om de danske grundholdninger om hensyntagen til film- og tv-branchens særlige finansieringsmodeller forbundet med territorialitet samt fokus på frivillige aftaløsninger i stedet for lovgivning, som er beskrevet i Kulturministeriets notat "Danish position on the Digital Single Market Strategy with regard to a more modern European copyright framework" (dok.nr. 2731025 fra november 2015) samt formuleret i folketingsbeslutning V37 om EU's planer for det digitale indre marked af 18. marts 2016. Dansk Erhverv forventer, at den danske regering fortsat vil arbejde aktivt efter disse grundlæggende holdninger.

På den baggrund er Dansk Erhverv bekymret for, at forordningsforslaget ikke afspejler ovennævnte holdninger i tilstrækkelig grad. Særligt forordningens bestemmelser i artikel 2, som medfører, at princippet om oprindelseslandet også kommer til at omfatte tjenester, der inden for en given tidsperiode efter udsendelsen giver adgang til tv- og radioprogrammer, som tidligere er blevet udsendt af selskabet (såkaldte catch-up-tjenester). Disse bestemmelser kan i praksis risikere at svække de territorialt baserede forretningsmodeller, som i dag er grundlaget for film- og tv-markedet.

Med venlig hilsen

Charlotte Enevoldsen
Chefkonsulent

Dansk Industri

4. november 2016
SCP

Kulturministeriet
Att.: Marie Agerlin Lund
map@kum.dk
Nybrogade
1203 København K

Ophavsretspakke II: Høring over forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

Hermed høringssvar fra DI.

Grundlæggende støtter DI EU's vision om det digitale indre marked. DI bakker endvidere op om formålet med at fremme det grænseoverskridende udbud af online tjenester i forbindelse med radio- og tv-udsendelser samt at lette de digitale retransmissioner af radio- og tv-programmer fra andre medlemsstater.

DI mener dog, at det er en afgørende forudsætning, at disse forslag indføres uden at svække beskyttelsesniveauet for rettighedshavere.

Vedr. onlinetransmissioner

DI finder forslaget artikel 2 om en udvidelse af oprindelseslandsprincippet problematisk, eftersom det kan udhule forretningsmodellerne i mediebranchen.

DI ønsker derfor at fastholde princippet om, at licensering som udgangspunkt skal ske i modtagerlandet – så der tages udgangspunkt i forholdene på netop dette marked. På trods af at EU-Kommissionen i forbindelse med sit forslag om forbud mod geoblokering, undlod at lade audiovisuelle medietjenester omfatte, undergraves denne undtagelse af forslaget om udvidelse af oprindelseslandsprincippet.

Hvis der sker en udvidelse af oprindelseslandsprincippet, kan det indebære, at rettighedshavere bliver tvunget til at licensere og håndhæve rettigheder efter lovgivning i andre lande, for udnyttelser der sker på deres eget hjemmemarked.

Ligeledes vil danske aktører risikere at skulle konkurrere med tjenester, der udelukkende er rettet mod Danmark, men som er etableret i andre europæiske lande, og som opnår licenser ud fra vederlagsniveauet i etableringslandet, selvom ingen af tjenestens modta-

gere befinder sig her. Det vil kunne undergrave de nuværende forretnings- og finansieringsmodeller, som baserer sig på aftalebestemte og territorielt afgrænsede licenser og rettigheder.

Forslagets artikel 2 vil også kunne svække den private finansiering af dansk indhold. Dette skyldes, at forslaget vil medføre at alt indhold, der udsendes på DR vil kunne tilgås i hele Europa. Film- og tv-producenter, der producerer indhold med henblik på udsendelse af DR, vil ikke længere kunne tilbyde eksklusive licenser til andre europæiske markeder, hvilket vil have en negativ virkning på den finansiering der kan opnås gennem licensering til disse markeder.

Vedr. retransmissioner

Det er generelt positivt at der med forslagens artikel 3 søges at gøre retransmissionsområdet mere teknologineutralt.

Traditionelt har danske tv-seere kunnet modtage deres tv-signal via satellit, kabler eller egen stueantenne. I dag er disse distributionsformer suppleret med en række forskellige digitale tjenester – herunder internet, apps og streaming.

Mange tv-seere står derfor over for helt nye valgmuligheder for at se tv. Det er grundlæggende en positiv udvikling.

Problemet er, at de forskellige distributionsformer er underlagt forskellige afgiftsregimer, som dermed skævvrider tv-markedet. Særligt skævvridende er det, at opkrævning af retransmissionsafgifter kun rammer de traditionelle distributionsformer.

Det er derfor problematisk, at forslaget ikke også omfatter OTT-distribution, i det omfang at dette sker på en sammenlignelig måde med traditionel kabel-tv. Forslaget betyder eksempelvis, at en tv-distributør, der i dag tilbyder kabel-tv og IPTV på et afgrænset geografisk område (Danmark), ikke ville kunne udvide sin kundekreds, inden for samme geografiske område, gennem salg af OTT-tv-pakker på samme vilkår.

Det er ligeledes et problem, at forslaget ikke omfatter et OTT-spejl, for kunder som abonnerer på en lukket retransmissionstjeneste. Adgangen til at se sine tv-kanaler på mobile enheder og lignende, inden for og uden for hjemmet, er i Danmark en helt normal del af en tv-pakke, og der bør sikres et grundlag for dette på europæisk plan.

Endelig er det et problem at forslaget ikke omfatter digitale tjenester i forbindelse med retransmission (såkaldte accessoriske tjenester).

På trods af at man i forslaget anerkender tv-stationers behov for at tilbyde accessoriske tjenester til deres udsendelser, glemmer man at tv-distributører har et tilsvarende behov i forhold til deres retransmission-produkter. Det er helt afgørende for tv-distributører at kunne få rettigheder til digitale tjenester samlet ét sted, gennem en one-stop-shop.

Selvom der efter ophavsretslovens § 35, stk. 4, er mulighed for at opnå licenser til denne type udnyttelser, kan enkelte rettighedshavere vælge at stå uden for licenserne. En bestemmelse i forordningen om at denne type accessoriske tjenester, på samme måde som retransmission, enten skal licenseres gennem tv-stationerne eller kollektivt, vil give danske tv-distributører forsyningssikkerhed for licenser til denne type tjenester, der er en helt central del af moderne tv-produkter.

Vi står naturligvis til rådighed for at uddybe ovenstående.

De bedste hilsener

Søren Cajus
Chefkonsulent
DI Digital
Tlf.: 28511969 / mail: scp@di.dk

DANSKE MEDIER

Kulturministeriet
Att.: Fuldmægtig Lasse Lau Nielsen
Nybrogade 2
1203 København K

Pressens Hus
Skindergade 7
DK-1159 København K

Telefon 3397 4000

info@danskemedier.dk
www.danskemedier.dk

*Sendt pr. email til lln@kum.dk
cc ntv@kum.dk og map@kum.dk*

4. november 2016

Høringssvar vedr. forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

Danske Medier har med tak modtaget Kulturministeriets opfordring til at komme med udtalelser til forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer.

Indledningsvis skal det bemærkes, at Danske Medier bakker om EU-Kommissionens ønske om at fremme det grænseoverskridende udbud af onlinetjenester i forbindelse med radio- og tv-udsendelser og lette de digitale retransmissioner af radio- og tv-programmer fra andre medlemsstater. Danske Medier kan ligeledes tilslutte sig EU-Kommissionens ønske om, at brugere i hele EU skal have øget adgang til tv- og radioprogrammer.

Danske Medier bakker derfor op om det fremsatte forordningsforslag, hvorved der i artikel 2, indføres anvendelsen af ”princippet om oprindelseslandet” i forbindelse med tilknyttede onlinetjenester. Foreningen finder, at dette tiltag vil lette klareringen af rettigheder mellem tv- og radiovirksomhederne og rettighedshaverne/forvaltningsorganisationerne og dermed skabe bedre arbejdsvilkår for tv- og radiovirksomhederne.

Foreningen ønsker dog at gøre opmærksom på, at når der skal fastsættes vederlag for de rettigheder, der er underlagt princippet om oprindelseslandet, så er det vigtigt, at der udover den tilknyttede onlinetjenestes egenskaber, publikum samt sprogversionen, også bliver lagt vægt på den indtægt som reelt genereres af radiovirksomheden. Dette er særligt vigtigt, da lyttere fra udlandet ikke genererer forøgede indtægter til radiovirksomhederne og bør derfor tages med i overvejelserne ved fastsættelsen af vederlaget.

Danske Medier står naturligvis til rådighed, såfremt ovenstående bemærkninger ønskes uddybet. Henvendelser herom kan rettes til undertegnede på e-mail rrb@danskemedier.dk eller telefon 2536 0144.

Med venlig hilsen
Danske Medier

Rasmus Roed Borg
Konsulent, cand.jur.

København den 4. november 2016

Danske teatrets Fællesorganisation takker for muligheden for at afgive hørringssvar på:

Ophavsretspakke II: Høring over forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

Ophavsretspakke II: Høring over forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv og forordning vedr. gennemførelse af Marrakesh-traktaten om syns- og læsehandicappedes adgang til litterære værker mv.

Ophavsretspakke II: Høring over Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked

Danske teatrets Fællesorganisation har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kasper Wilton

Formand.

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Sendt til: lln@kum.dk
CC: ntv@kum.dk og
map@kum.dk

19. oktober 2016

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2016-112-0605
Sagsbehandler
Mikkel Brandenborg
Stenalt
Direkte 3319 3216

Vedrørende høring over forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

Ved e-mail af 6. oktober 2016 har Kulturministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte forordningsforslag.

Forordningsforslaget giver ikke Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen
Mikkel Brandenborg Stenalt

Sendt via e-mail til
Lasse Lau Nielsen lln@kum.dk
og Cc til
Nicky Valbjørn Trebbien ntv@kum.dk
Marie Agerlin Lund map@kum.dk

Dansk Boldspil-Union

Brøndby, 2. november 2016

Høring over forslag til forordning om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

Som svar på Kulturministeriets høring af 6. oktober 2016 takker DBU for muligheden for at afgive høringssvar vedr. ovennævnte forslag.

DBU har ingen umiddelbare bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Julie Jöhnk Jørgensen
Jura og Turneringer

Fodboldens Hus
DBU Allé 1
DK-2605 Brøndby

Telefon 4326 2222
Telefax 4326 2245
E-mail dbu@dbu.dk
www.dbu.dk